

DĚTI PANNY MÁRIE

ZIVOTOM, ročn. VI. číslo 5 (89.) Cena 1,- Ks.

»Životom« vychádza v Bratislave mesačne.
Vydáva : Kláštor Redemptoristov, Bratislava.
Predplatné na rok 12.— Ks. Redakcia a administrácia : Bratislava, Puškinova 4, telefon č. 7328.
Zodpovedný redaktor : L. Michalovič. Vedúci redaktor : A. Krajčík.

Tlačí »Andrej« filiálka, Nitra.

Novinové výplatné povolilo riaditeľstvo pôšt a telegrafov, Bratislava, č. 2865—III.—1939. 9. 1.

DIĚŤA PANNY MÁRIE

Životom, ročn. VI. čís. 5(89)

Cena 1.— Ks

Kníhtlačiareň »ANDREJA«, Nitra.

Dieťa Panny Márie.

NEBESKÁ MATKA.

Istá matka učila svoje malé dieťa sa prežehnať. Keď sa dieťa po dlhých pokusoch konečne naučilo urobiť správne kríž a povedalo: »V mene Otca i Syna i Ducha svätého. Amen.«, obrátilo k matke svoje nevinné oči a smutne sa pýtalo: »Ale mamička, a či v nebi nemáme nijakú matku?« Zbožná matka ukázala na stenu, kde visel obraz Panny Márie, a povedala: »Pozri sa na tento obraz! To je najblahoslavenejšia Panna Mária, naša nebeská matka.«

Toto nevinné dieťa hovorilo z duše celého ľudského pokolenia. Lebo naozaj, prvá láska na zemi platí matke. Jej platí prvý úsmev detských úst, jej náleží prvý pohľad nevinného detského očka, jej pa-

trí prvé detské vrávorenie. K nej vystiera dieťa svoje slabé rúčky. Podopierané jej rukami odvažuje sa k prvému kroku do života.

Matka je hviezdou našej mladosti a slnečným lúčom ďalšieho nášho života.

Keď dieťa spadne na ulici alebo sa uderí a poraní, hneď beží s plačom k matke a jej sa vyžaluje. Matke sa zdôverí so všetkými bolesťami tela i so všetkými starosťami duše. Ona musí byť prímluvnicou u otca.

Človek potrebuje matku vo svojom pozemskom živote. Bez matky je ľudský život na zemi pustý a prázdny, temný a chladný. /

Lež potrebujeme matku i v živote nadprirodzenom. I v našom duchovnom živote rastieme a napredujeme len vtedy, keď na nás svieti slnko materskej lásky a ochrany. Veď na tejto ťažkej a strmej ceste ostávame vždy len deťmi, slabými a bojazlivými. Hrozia nám tisícoraké nebezpečenstvá. Len vtedy sa nám bude kráčať dobre a bezpečne, keď za jednu ruku nás povedie Otec a za druhú Matka.

»Pomyslite si«, povedal chýrny misiónár svojim priateľom — »som už šest-

desiatročný a jednako každý deň potrebujem matku — bez nej by som nemohol žiť. A moje šťastie záleží v tom, že matku mám. Lebo nie všetkým na svete dostalo sa podobného šťastia.«

Áno, skutočnosť, že máme v nebi matku, činí nás šťastnými a blaženými.

Chýrnemu nemeckému kazateľovi P. Rohovi, povedal raz v Hamburgu istý protestantský kazateľ: »Odkiaľ je to, že katolíci vo všeobecnosti sú oveľa veselší, skoro by som povedal ľahkomyselnejší, ako my protestanti?« A P. Roh mu odpovedal: »Hneď vám to vysvetlím, pán pastor: V dome, kde matka ešte žije, sú deti veselé a čulé. Keď však matka zomrie, deti smutné a zachmúrené chodia po dome. Tak je to aj s vami. Vy už nemáte matky. Vy bývate v dome, kde matka už umrela. A to odvtedy, čo vaši reformátori zavrhli úctu Panny Márie. My katolíci máme matku a preto sme veselí.«

Katolíci majú v nebi matku. Je ňou najblahoslavenejšia Panna Mária. Sám Pán Ježiš nám ju dal za matku, keď sa lúčil so svetom na hore Kalvárii. Slová: »Hľa, tvoja matka!«, ktoré povedal sv. Jánovi vzťahujú sa na všetkých kre-

stanov. Už sv. Augustín hovorí, že sv. Ján v tej chvíli zastupoval nás všetkých.

ZASVÄTENIE DIETOK P. MÁRII.

Svätej Brigite zjavila sa raz najblahoslavenejšia Panna Mária a povedala jej : »Učiň, aby tvoje deti staly sa i mojimi deťmi!«

Hľa, najblahoslavenejšia Panna Mária sama si želá, aby jej matky zasvätily svoje deti. Je pravda, že jej Kristus Pán zasvätil celé ľudstvo, keď ju ustanovil za Matku všetkých ľudí, ale ona si praje, aby sme toto zasvätenie sami uznali a dobrovoľne obnovili.

Je pravda, že Panna Mária je prostrednicou medzi Bohom a ľuďmi. Ona je rozdávatelkou všetkých milostí Božích. Rozdáva milosti aj hriešnikom, rozdáva aj pohanom, ale ľahko pochopíme, že najradšej udeľuje milosť tým, ktorí ju zvláštnym spôsobom prosia a uctievajú. O tom nás uisťuje sv. opát Bernard : »Nikdy ešte nebolo počuť, že Panna Mária niekoho opustila, kto sa utiekal pod jej ochranu,

alebo ju žiadal o pomoc alebo ju prosil o prímluvu.«

Ktorá matka chce urobiť svoje dieťa šťastné v živote i po smrti, dosiahne to vtedy, keď zasväti svoje dieťa najblaho-slavenejšej Panne Márii. Pod ochranným plášťom Panny Márie bude jej dieťa bezpečné pred všetkými nebezpečenstvami. Preto volá sv. Alfonz Mária z Ligouri : »Radujte sa, všetky deti Panny Márie! Načo by ste mali strach pred zatratením, keď vás bráni a ochraňuje táto Matka?« (Vznešenosti P. Márie 27.).

DOBA ZASVÄTENIA.

Veľmi sa odporúča kresťanským matkám, aby svoje deti zasväcovaly Panne Márii už pred ich narodením.

Mnoho detí umiera pred narodením alebo pri narodení, bez svätého krstu. Panna Mária iste zachová deti, ktoré jej boly zasvätené, aby dosiahly milosti svätého krstu a večnej spásy.

P. Huby píše : »Dieťa, ktorému sa dostalo svätým krstom milosti Božej, má v sebe poklad, ktorý je cennejší nad vše-

tko zlato a drahé kamene, žiarivejší ako slnko a krajší ako všetka prirodzená krása anjelov a ľudí na zemi.« Ved' krstom sa stalo dieťaťom najvyššieho Kráľa neba i zeme, ba ešte viacej, živým svätostánkom, lebo Boh prebýva v jeho srdci.

Svätý krst je tak veľká milosť, že ju na tomto svete nikdy nepochopíme.

V životopisoch mnohých svätých sa dočítame, že ich matka veľmi skoro zasvätila Panne Márii.

Matka svätého Alfonza bola pri jeho narodení vo veľkom nebezpečenstve života. Preto zasvätila svoje dieťa Panne Márii a učinila sľub, že spolu s dieťaťom, ak príde zdravé na svet, vykoná púť do Loreta. A skutočne. Panna Mária ju nenesklamala. Dieťa sa narodilo zdravé.

Svätý Andrej Korzínsky bol od svojich zbožných rodičov ešte pred narodením zasvätený Bohu a Panne Márii. V noci pred jeho narodením mala jeho matka Pelegrína čudný, hrozný sen: Zdalo sa jej, že sa jej narodil vlk, ktorý vbehol do jedného kostola a tam sa premenil na báránka. Tento podivný sen sa vryl matke hlboko do pamäti. Keď bol Andrej niekedy neposlušný, vzdorovitý a zlý, vždy si

spomenula na tento sen. Raz zavolali rodičia Andreja k sebe, aby ho pokarhali za jeho neslušné a divé chovanie. Ale Andrej nechcel poslúchnuť svojich rodičov. Pre ich napomenutie sa na nich nahneval a začal im sprostie nadávať. Tu matka, celá zarmútená a uplakaná, zvolala: »Synu, ty si naozaj tým vlkom, ktorého som videla vo sne!« Keď sa jej Andrej vypytoval, čo tie slová znamenajú, vyložila mu matka svoj sen a prezradila mu aj to, že ho už vtedy pred narodením zasvätila najblahoslavenejšej Panne Márii. Slová matkine urobili na nezdarného syna hlboký dojem. Po celú noc nemohol zaspáť. Myšlienka, že náleží Panne Márii, ho ustavične prenasledovala a nedala mu ani oka zažmúriť. Neustále vzdychal: »Moja panenská matka, pretože som tvoj, chcem ti vo dne v noci ochotne slúžiť. Ale ty pros za mňa svojho Božského Syna, aby mi odpustil hriechy mojej mladosti.« Ráno vstal a odišiel do kostola karmelitánov. Tam padol na kolená pred oltárom Matky Božej, a prelievajúc hojné slzy, zasvätil sa úplne službe svojej nebeskej Matky. Potom vstúpil do kláštora karmelitánov, kde ctnostným a svätým životom

uskutočnil vyplnenie sna svojej matky. Umrel ako biskup vo Fiesole a bol od pápeža Urbana VIII. vyhlásený za svätého.

Keď sa narodil sv. Alfonz z Liguri, dala mu zbožná matka hneď pri svätom krste meno Alfonz Mária a zasvätila ho Rodičke Božej. V celom živote svätého Alfonza vidíme mimoriadnu ochranu Panny Márie. Priviedla ho ku sv. kňazstvu, do kláštora, na biskupský trón. S jej pomocou dosiahol vysokej dokonalosti a zaslúžil si pocty oltára.

SPÔSOB ZASVÄTENIA.

Zasvätenie detí Panne Márii má sa, pokiaľ je to len možné, previesť v kostole pri oltári mariánskom.

Matka prinesie svoje dieťa, ktoré chce obetovať najblahoslavennejšej Panne Márii, do kostola a položí ho na stupne oltára mariánskeho. Ak je možné, nech horia na oltári pri zasvätení sviečky. Potom sa pomodlí matka nasledujúcu zásvätnú modlitbu :

V mene Otca i Syna i Ducha svätého Amen.

Najblahoslavenejšia Panna Mária, Matka Božia, patrónka kresťanských matiek, hľa, prichádzam, aby som odporučila tvojmu materskému srdcu poklad, ktorý mi je na celom svete najdrahší a najvzácnejší. Seba som ti už dávnejšie zasvätila. Dnes prichádzam pred tvoj svätý oltár, aby som ti zasvätila i plod môjho života, moje dieťa. Prijmi ho medzi svoje milované deti a vezmi ho pod svoju mocnú ochranu! Zasväcujem ho úplne tvojej službe. Jeho menom ti sľubujem vrúcnu lásku a vernosť. Ty buď od dnes jeho Matkou, jeho Paňou a jeho Kráľovnou! Obetujem ti ho nevinné a čisté. Ó, Matka najsvätejšia, ráč ho zachovať v tejto nevinnosti až do smrti! Bedli nad ním vo všetkých bojoch a pokušeniach! Ochraňuj ho vo všetkých nebezpečenstvách duše i tela! Nech i ono rastie múdrosťou, vekom a milosťou u Boha i u ľudí ako tvoje Božské dieťa Ježiš! A keby sa ti niekedy spreneverilo a teba zarmútilo, neopúšťaj ho, ó Matka milosrdenstva, a buď mu útočiskom hriešnikov! A až nastane západ jeho života, až príde smrť a vykope mu hrob, stoj pri ňom v tejto ťažkej chvíli a prijmi jeho dušu do svojich svätých rúk. Nech umrie

v tvojom materskom náručí a s твоjim sladkým menom na perách! Amen.

A ešte jednu prosbu mám k tebe, ó najsvätejšia Matka Božia! Pomáhaj mi, aby som toto i ostatné svoje deti dobre a v bázni božej vychovávala. Vypros mi milosť, aby som verne plnila svoje materské povinnosti a nasledovala tvoje svätý príklad! Amen.

Božské Dieťa a Mať, ráčte nás požehnať!

(Odporúča sa toto zasvätenie obnovovať vo výročný deň narodenia alebo krstu dieťaťa.)

V deň zasvätenia má matka niečo obetovať Panne Márii za svoje dieťa: venuje niečo do kostola (kvetiny, sviečky, obraz a pod.). Zbožná cisárovná Mária Terézia obetovala Panne Márii za každé svoje dieťa sošku z rýdzeho striebra.

ÚČINKY ZASVÄTENIA.

Je až nápadné, ako sa ujíma Panna Mária tých, ktorí sa jej zasvätili.

Katarína Emmerichová bola kedysi pri posteli umierajúceho pustovníka, ktorý

viedol po celé desaťročia hriešny život. Tri roky pred smrťou ukázala sa mu najblahoslavenejšia Panna Mária a riekla mu, že jej ho matka pri narodení zasvätila. Žiadala ho, aby sa obrátil. Pustovník poslúchol. Činil pokánie a zomrel blaženou smrťou.

V egyptskom mestečku Sethfeh, kde bývajú Kopti, podarilo sa istému horlivému misionárovi na začiatku 18. storočia obrátiť niekoľko rodín na vieru Kristovu. Medzi nimi bol aj Jozef Bisciarah so svojou manželkou. Roku 1714 narodil sa novo obráteným manželom chlapček, ktorému dali pri krste meno Abulcher. Zbožný otec vzal dieťa do náručia, zanesol ho pred oltár Panny Márie a riekol: »Ty budeš odteraz jeho Matkou. Od tohto okamihu ti ho odovzdávam a obetujem ho tvojmu Synovi. Chráň ho pred každým hriechom, zachovaj ho v katolíckej viere, vychovávaj ho v čistote, ozdob ho všetkými ctnosťami a buď mu ochranou proti zlému nepriateľovi až do smrti!«

Od tej chvíle bolo vidieť, že Panna Mária prijala dieťa za svoje. Hneď od maličkosti vynikalo dieťa neobyčajnou zbožnosťou a vrúcnou láskou k Panne Márii.

Matka ho našla často ležať tvárou na zemi a modliť sa : »Ty si moja Matka. Ja ťa mám tak veľmi, veľmi rád!«

Keď neskôr mu hrozilo nebezpečenstvo námorných lúpežníkov, ktorí ho chceli zajať a predať za otroka, vyzval opäť Pannu Máriu a prosil ju, aby ho ako Matka vyslobodila z nebezpečenstva. A Panna Mária ho vyslyšala. V tom okamihu sa objavily dve lode kresťanských rytierov a s ich pomocou bol Abulcher zachránený.

* * *

Keď sv. Don Bosco prvýkrát mal vziať na seba reverendu, riekla mu zbožná matka: »Janko môj, obliekol si kleriku a iste tušíš veľkú radosť, akú mám z tvojej obliečky. Ale pamätaj si : nie klerika, ale praktický ctnostný život bude cťou tvojho duchovného stavu. Keby si azda niekedy, čo nedaj Boh, pochyboval o svojom povolaní, nezneucti, prosím ťa, toto sväté rúcho! Okamžite ho vyzleč! Milejší mi budeš ako chudobný dedinčan než ako kňaz, ktorý zanedbáva svoje povinnosti. Keď si sa narodil, zasvätila som ťa Panne Márii. Keď si odchádzal na štúdie, odporúčala som ti predovšetkým úctu a oddanosť k Panne

Márii. Teraz ťa prosím, aby si sa jej odovzdal úplne. Miluj tých, ktorí ju milujú, a ak sa staneš kňazom, rozširuj všade úctu k tejto milostivej Matke . . .«

* * *

Svätý František Saleský, keď mal 17 rokov, bol v Paríži, kde študoval. V škole vynikal nielen pilnosťou, ale aj neobyčajnou zbožnosťou. Boh však, aby vyskúšal jeho ctnosť, dopustil na neho zvláštne pokušenie.

Náhle upadol do veľkej trudnomyselnosti. Neustále ho trápila myšlienka, že je od Boha zatratený, a že nebude spasený. Vo dne v noci od žiaľu plakal. Duševná úzkosť mu odňala všetku radosť, ktorú prv cítil k modlitbe. Stratil chuť k jedlu. Nemohol spať. Očividne chudol.

V týchto hrozných chvíľach volával: »Mám teda byť navždy zbavený milosti Božej, ktorý býval ku mne taký láskavý? Mám teda byť navždy zbavený večnej lásky, po ktorej som toľko túžil? Mám byť zbavený aj teba, ó Mária, a nikdy ťa v nebi neuvidieť?!«

Tento hrozný duševný stav trval celý mesiac. Tu v najväčšej úzkosti zašiel do

chrámu a na stene uvidel obraz, na ktorom bola napisaná táto modlitba: »Spo-
meň, ó najdobrotivejšia Panna Mária, že
nikdy nebolo počuť, aby si bola niekoho
opustila, kto sa utiekal pod tvoju ochra-
nu!»

Fovzbudený touto modlitbou, padol
František na kolena pred oltárom Panny
Márie a s najväčšou vrúcnosťou sa modlil
túto modlitbu. Sľúbil, že sa bude každý
deň modliť sv. ruženec. Napokon pripo-
jil slová: »Ó Kráľovná moja, buď mojou
orodovnicu u svojho Syna, ktorému ne-
trúfam sa utiekať. Ó Matička moja, keď ne-
budem môcť ja, úbožiak, v nebi milovať
svojho Spasiteľa, hoci poznávam, že je
nesmierne hodný milovania, vypros mi
aspoň milosť, aby som ho tu na zemi tak
miloval, ako len môžem. O túto milosť
ta prosím a dúfam, že mi ju vyprosíš.«

Sotva dokončil túto modlitbu, cítil, že
bol vyslyšaný. Zdalo sa mu, že mu spadol
kameň zo srdca. Jeho srdce sa naplnilo
nebeským pokojom a útechou. Od tej do-
by nikdy nemal podobného pokušenia.
Zato ostal po celý život vrúcny ctiteľom
Panny Márie.

* * *

.

Blahoslavený Rupert, neskorší opát benediktinského kláštora, ako malý chlapec mal také malé nadanie, že sa nemohol naučiť potrebným vedomostiam. Všetka jeho pilnosť a snaha, s ktorou sa venoval štúdiu, zdala sa byť márna. Vo svojej veľkej tiesni obrátil sa o pomoc k Panne Márii, Stolicy múdrosti. So slzami v očiach padol na kolena pred jej obrazom a vrúcne ju prosil, aby mu u svojho Božského Syna vyprosila dar vedomosti. Sotva dokončil svoju modlitbu, zjavila sa mu preblahoslavená Panna Mária, láskavo na neho pozrela a riekla: »Synu môj, za čo sa to tak vrúcne modlíš? Za múdrosť? Dobre. Tvoje želanie bude vyplnené. Budeš najmúdrejší medzi všetkými svojimi vrstovníkmi. Nikto nad teba v múdrosti nevynikne. Snaž sa však, aby si tohto svereného ti daru nezneužíval!«

A tak sa aj stalo. Od tej chvíle nadobudol neobyčajne veľkých vedomostí. Ustavične čítal Písmo sväté a bol roznieťený veľkou láskou k Pánu Bohu.

Za svoje vedomosti ďakoval Panne Márii po celý svoj život.

* * *

. Blahoslavený Krišpín z Viterba mal veľmi zbožnú matku. Táto ho už ako päťročného chlapca zasvätila najblahoslavennejšej Panne Márii. Od toho okamihu neprestal milovať svoju nebeskú matku.

Keď bolo Krišpínovi 10 rokov, dali ho rodičia na učenie k jednému z jeho strýcov, ktorý bol obuvníkom. Mladý učeň bol pilný a zbožný. Každú sobotu večer, keď bol strýc spokojný s jeho prácou, dával mu peniaze --- pravda, nie veľa. Šťastný chlapec utekal s peniazmi hneď na námestie, aby kúpil kyticu kvetín. »Dajte mi najkrajšiu kyticu, akú len máte«, hovoril kvetinárke, »lebo ju chcem darovať jednej vznešenej panej«. Potom išiel pred obraz alebo pred sochu najblahoslavennejšej Panny Márie a tam kyticu obetoval svojej nebeskej Matke. V nedeľu ostával celé dopoludnie v kostole, kde s najväčšou radosťou ministroval pri sv. omši.

Úcta k najblahoslavennejšej Panne Márii zaistila mu blaženú smrť i blaženú večnosť.

✱

Svätý Filip Neri, zlomený vekom a nemocou, ku koncu svojho života dostal

zimnicu. Svoju nemoc znášal veľmi trpezlivo. Nikdy si nenariekal a nikdy sa nestiažoval. Bolo ho často počuť, ako sa modlí : »Pane, rozmnož bolesť, ale rozmnož aj trpezlivosť!«

Jedného dňa ho trápily veľmi prudké bolesti skoro 12 hodín. Večer prišli lekári urobiť, čo sa ešte urobiť dalo. Vyskúšali mu pulz a oznámili mu, že už bude žiť iba niekoľko málo hodín. Jeho duchovní synovia hlboko dojatí mlčky stáli okolo neho. Tu náhle zvolal svätý starec : »Ó, moja svätá Matka Mária!« Keď to prítomní počuli, priskočili k nemu a videli, že má tvár celú ožiarenú nebeským svetlom. Ruky mal zdvihnuté, ako by chcel niekoho objať a pri tom vrúcne volal : »Moja milá Matička, nie som hodný tak veľkej milosti, ktorú mi preukazuješ, že ma prichádzaš navštíviť a zbaviť ma mojej bolesti.«

Lekári mu dohovárali, aby sa toľko nerozčuľoval, že tým si len ublíži. Ale svätý Filip im riekol : »Ja vás už nepotrebujem, lebo prišla ku mne najblahoslavejšia Panna Mária a uzdravila ma.«

Keď to lekári počuli, mysleli, že vypráva z horúčky. Siahli mu opäť na tepnu

a skúšali pulz. S údivom však poznali, že mu zimnica prestala a že je už pri sile. Na druhý deň ráno už mohol vstať z posteľe.

Ani si nemožno predstaviť, aký vďačný bol sv. Filip najblahoslavennejšej Panne Márii za svoje uzdravenie. Už ako dieťa sa jej zasvätil a po celý život ju vrúcne uctieval. Aj svojim duchovným synom odporúčal, aby uctievali Pannu Máriu. Hovorieval : »Synáčkovia moji, verte mi, že ničo mocnejšieho prostriedku na dosiahnutie milosti od Boha, ako Panna Mária. Kto teda chce milosť, nech sa obráti k Panne Márii!«

* * *

K slávnemu kazateľovi Hunoltovi prišiel raz ľahkomyselný mládenec, ktorý viedol hriešny a pohoršlivý život. Zbožný kňaz ho napomínal s otcovskou prísnosťou a upozornil ho na hrozné nebezpečenstvo, v ktorom sa nachodí jeho duša. Ale mládenec sa len ľahkomyselne usmial a riekol : »Dôstojný pane, ja sa modlím každý deň k Panne Márii. Ona sa už o to postará, aby som nezahynul, i keď budem ako často upadať do hriechu.«

»Milý synu«, riekol mu na to vážne kňaz, »ty máš naozaj falošný pojem o úcte a pomoci Panny Márie. Myslíš si, že Ťa zachráni, keď sa vrháš schválne do priepasti hriechu? Chod' a vrhni sa s mosta do hlbokkej rieky a dôveruj v pomoc svojej matky, ktorá stojí na brehu. Skoč do vysoko šľahajúcich plameňov a volaj o pomoc k svojmu otcovi, aby Ťa z nich vyslobodil. Keď sám sa opäť a opäť vrháš do hriechu a sám si tak zatváraš bránu nebies, tu ti nemôže pomôcť ani Boh, ani Pán Ježiš Ťa nemôže spasiť, lebo ti nechce vziať slobodnú vôľu. A myslíš si, že Panna Mária je mocnejšia ako Pán Ježiš?«

Tieto slová účinkovaly. Mládenec sa spamätal a činil pokánie za svoje hriechy. Od tej doby sa nielen modlí k Panne Márii, ale aj žije podľa jej príkladu. Uctieva ju nielen ústami, ale aj srdcom.

* * *

Istá zbožná matka putovala so svojim deväťročným synom na mariánske pútnické miesto. Tam sa vyspovedali a pristúpili ku sv. prijímaniu. Potom išli pred milostný obraz Panny Márie a vo vrúcnej modlitbe zasvätila matka svoje dieťa tejto nebeskej Matke.

Keď sa vrátili z púti domov, riekla matka : »Dnes som odovzdala Ludovíta Matke Božej. Povedala som jej — dodala polovážne a položartom — rob si s ním, čo sa ti ľúbi. Urob ho hoci aj biskupom!«

A skutočne. Panna Mária verne ochraňovala svojho sverenca. Vyplnila žiadosť zbožnej matky a urobila z neho naozaj biskupa. Bol to biskup Ludovít Wahl, apoštolský vikár saský, ktorý zomrel roku 1905.

* * *

Jeden bohatý mládenec konal po mori cestu vo spoločnosti jedného rehoľníka a iných osôb. Cestou čítal špatnú knihu, ktorá sa mu veľmi páčila. Ustavične ju vychvaľoval a ponúkal ju aj rehoľníkovi, aby si ju prečítal. Rehoľník vzal knihu, ale sotva prečítal niekoľko riadkov, hneď poznal škodlivosť tejto knihy. Preto knihu zatvoril a vrátil majiteľovi. Keď ho mládenec povzbudzoval, aby len pokračoval v čítaní, odpovedal : »Nebudem ďalej čítať. Mám dosť toho, čo som už prečítal. Také výrobky môže človek hneď poznať podľa — vône.«

»Čo tým chcete povedať?« pýtal sa mladý muž.

»Chcem tým povedať, že jedovatý zápach, ktorý také knihy vydychujú, podobá sa zápachu mŕtvoly. Možno ho cítiť už zďaleka. Viem, že sú ľudia, ktorí v tom nachádzajú potravu a zaľúbenie. Pravda, každý hľadá svoju radosť. Čo sa mňa týka, ja nemám takú túžbu. Ráčte mi teda dovoliť, aby som ostal taký, aký som.«

Odpoveď kňazova zarazila mladého muža. Hanbil sa za svoju nestydatosť. Kňaz poznal jeho rozpaky. Ale dával si pozor, aby toho nevyužil k vlastnému prospechu a mladého muža nepokoril. Naopak snažil sa vlúčnymi slovami a veselou rozprúdiť zábavu. Bol nielen zbožný, ale aj učený a preto sa mu ľahko podarilo zaviesť reč na otázky náboženské. Chválil krásu ctnostného života a vrúcnyimi slovami velebil blaženosť čistého a nevinného srdca.

Fresvedčivé slová zbožného rehoľníka urobily hlboký dojem na mladého muža. Než prišli k cieľu svojej cesty, otvoril mu celé svoje srdce.

Od rodičov bol zbožne vychovaný. Ale neskôr sa pokazil v zlej spoločnosti.

Úprimne však sľúbil reholníkovi, že sa polepší.

Kňaz chcel vyskúšať jeho úprimnosť a preto sa ho opýtal : »Priateľu, nechceli by ste urobiť Panne Márii nejakú radosť?«

»S najväčšou ochotou.«

»Dobre. Vezmite teda tú knihu, čo ste mi prv dávali čítať, roztrhajte ju a hodte ju do mora!«

»Tu je dôstojný otče. Môžete s ňou urobiť, čo chcete.«

»Nie«, odpovedal duchovný, »chcem, aby ste to urobili sám a priniesli Panne Márii tento darček.«

Mládenec poslúchol. Roztrhal knihu a hodil ju do mora. A táto malá obeta stala sa mu prameňom hojných milostí.

Keď sa vrátil do rodného mesta Janova, bol celý premenený. Nestaral sa viac o svojich ľahkomyseľných kamarátov a nechodil na žiadne zábavy. Zriekol sa svojho majetku i svojej rodiny a vstúpil do kláštora, kde zomrel blaženou smrťou.

OCHRANKYŇA ČISTOTY.

Doberj matke nemá na ničom viac záležať, ako, aby jej deti si zachovali čistotu a nevinnosť srdca. Sv. Blanka hovorievala svojmu synovi sv. Ľudovítovi francúzskemu: »Radšej ťa chcem vidieť mŕtveho pri svojich nohách, ako by si sa mal niekedy dopustiť ťažkého hriechu!«

Čisté a nevinné duše sú ľaliami v záhrade sv. Cirkvi. Nevinnosť je najvzácnejší majetok na svete. Sám Duch svätý žasne nad krásou čistého srdca: »Ó, aké krásne je čisté pokolenie vo svojej jasnosti!« (Múdr. 4, 1.) A Pán Ježiš ho nadšene blahoslavi: »Blahoslavení čistého srdca, lebo oni budú vidieť Boha« (Mat. 5, 8). Čisté srdce a nepoškvrnená mladosť činí človeka u všetkých obľúbeného, takže sám bezbožný Voltaire vyznáva: »Čistý mladík je najkrajší tvor na svete«.

Kto stratil poklad čistoty, nikdy ho už nebude môcť opäť získať. Trhliny ostanú i v nebi. Ani svätí nenájdu znovu okrasu nevinnosti. Istá svätá duša videla raz v extáze kajúcneho hriešnika po smrti. Jeho rúcho bolo biele ako striebro, ale plné trhlín. Tieto trhliny však boly po-

kryté zlatom a drahými kameňami. Boh jej vysvetlil, že rúcho biele ako striebro značí nevinnosť, zlato a drahé kamene kajúčne skutky.

Dnešný svet je plný Herodesov, ktorí vraždia nevinnosť detí. A často i sami rodičia ničia nevinnosť v srdci detí, miesto aby ju opatrovali ako vzácnu perlu. I v škole, na ulici, medzi kamarátmi čiha na nevinnú dušu na tisíc nebezpečenstiev, takže je to skoro až hrdinstvo, keď si mladý človek zachová nevinnosť.

Najblahoslavenejšia Panna Mária je Kráľovná panien. Ona je najlepšia a najmocnejšia ochrankyňa nevinnosti detského srdca. Až na večnosti uvidíme, koľko duší jej bude ďakovať za svoju čistotu.

* * *

Svätú pannu Justínu chceli ukrutní prenasledovatelia a medzi nimi zvlášť istý čarodej menom Cyprián sviest' k nečistote. Ale Justína nechcela nijako privoliť. Vo svojej úzkosti padla na kolena a vrúcne vzývala Pannu Máriu o pomoc: »Ó Mária, veža zo slonovej kosti, ochrankyňa nevinnosti, stoj pri mne, aby som aj ja ostala ostala čistá a nepoškvrnená

ako slonová kosť a pevná ako veža proti všetkým prenasledovateľom mojej nevinnosti a môjho života.«

A hľa, jej modlitba bola hneď vyslyšaná. Na prímluvu Panny Márie bola Justína zázračne vyslobodená z rúk tých, ktorí ju chceli poškvрниť.

* * *

Roku 1586 narodil sa vznešeným a zbožným rodičom v talianskom meste Parma chlapec, ktorému dali na svätom krste Mikuláš. Jeho priezvisko bolo Zucchi. Už v najútlejšej mladosti mal veľkú úctu k najblahoslavennejšej Panne Márii. Keď mu bolo 12 rokov, napísal slávnostné zasvätenie Panne Márii, ktorým jej odovzdal svoju dušu i svoje telo a prosil ju, aby ho chránila ako svoj vlastný majetok.

Panna Mária prijala jeho zasvätenie a odmenila ho najväčšou milosťou. Mikuláš, ktorý v šestnástich rokoch vstúpil k jezuitom a stal sa slávnym kazateľom, na konci svojho života mohol povedať: »Po celý svoj život nepoškvrnil som svoju dušu hriechom nečistoty. Za to ďakujem

iba mocnej ochrane Panny Márie, ktorej som sa už ako dieťa zasvätil.«

* * *

Mladý muž prišiel zďaleka do Ríma. Po kázni P. Mikuláša Zucchiho prišiel k nemu a vyličil mu smutný stav svojej duše. Upadol do hriechu nečistoty a tým tak zmalomyseľnel, že nemal odvahy roztrhať putá tohto hanebného hriechu.

Kňaz ho tešil láskavými slovami : »Milý synu, len dôveruj v milosť Božiu! A keby si mal opäť to nešťastie, že upadneš do hriechu, hneď príď ku mne. Vždy ťa s radosťou prijmem.«

Mladík, povzbudený láskavosťou kňaza, vrátil sa k nemu niekoľkokrát, ale nebolo na ňom pozorovať nijaké polepšenie. Napokon mu kňaz povedal : »Synu môj, ku spáse tvojej duše ti chcem dať Pannu Máriu za Kráľovnú a Matku. Ak ju prijmeš a budeš jej dobrým synom a verným služobníkom, dúfam, že ti za to vyprosí potrebnú pomoc, aby si zvíťazil nad všetkými svojimi nepriateľmi. Ako znamenie tvojej ochoty prosím ťa len o jednu vec : Ráno pri vstávaní pomodli sa Zdravas' Mária ku cti Panny Márie a pridaj

túto modlitbičku : »Ó Pani moja, ó Matka moja, tebe sa celý zasväcujem. Zasväcujem to svoje oči, svoje uši, svoj jazyk, svoje srdce a celé svoje telo. Ochraňuj ma ako svoj majetok! Amen!«
Večer opakuj tú istú modlitbu. Keď na teba príde pokušenie, hneď vzývaj o pomoc Pannu Máriu : »Ó Pani moja, pamätaj, že som tvoj, ochraňuj teda majetok svoj!«

Mladík sa zaradoval, že našiel tak ľahký prostriedok a sľúbil kňazovi, že všetko splní. Niekoľko dní potom opustila jeho rodina Rím. On musel ísť s nimi. Pred odchodom z Večného mesta navštívil ešte P. Zucchiho, aby obnovil svoje predsavzatie a prosil o požehnanie.

Po štyroch rokoch sa opäť vrátil do Ríma. Ponáhlal sa ku kňazovi, aby mu vyjaval stav svojej duše. Kňaz sa čudoval, že mladík po celé štyri roky sa uchránil smrteľného hriechu a pýtal sa ho na príčinu jeho stálosti. Mladík mu odpovedal : »Svoju stálosť a vernosť pričítam tej modlitbičke, ktorú ste ma naučili pred štyrmi rokmi. Ani jeden deň som ju nevynechal a keď na mňa prišlo pokušenie,

hneď som vzýval svoju nebeskú Matku o pomoc. Jej ochrane ďakujem, že som nezhrešil.«

* * *

Keď P. Zucchi v kázni líčil tento príklad, rozhodol sa istý mladík, ktorého špatný príklad svádzal ku hriechu, že sa obráti a začne lepší život. Prerušil všetky styky so svojim priateľom a podľa rady kňaza išiel na duchovné cvičenia. Jeho duša sa čoskoro uzdravila. A čím viac prv hrešil, tým horlivejší bol teraz v zbožnosti.

Šesť mesiacov uplynulo od jeho obrátenia. Tu ho zlý duch opäť pokúšal, aby obnovil styky so svojim ľahkomyselným priateľom : »Pozri, mohol by si aj svojho priateľa priviesť na dobrú cestu.«

Mladík sa dal oklamať. Jedného večera sa odobral do domu svojho priateľa. Už otváral dvere a tu si spomenul na radu kňaza, aby sa v pokušení vždy pomodlil. Hneď sa začal modliť : »Ó Pani moja.« A sotva modlitbu dokončil, cítil, ako ho niekto chytil za ruku a viedol ho späť až do jeho bytu. Prekvapený mladík keď sa obzrel po svojom vodcovi, nikoho nevidel.

* * *

Hľa, aká mocná je ochrana Panny Márie. Naozaj, nikto sa nemusí obávať pod jej materským plášťom. Svätý Bernard má pravdu. »Nikdy nebolo počuť, že by niekto nebol vyslyšaný, kto vzýval Pannu Máriu o pomoc.«

Nihil obstat. Dr. Max Chladný—Hanoš, censor
dioec. Nr. 845/943. — Imprimatur. Nitriae, die
27. apr. 1943. † Carolus, episcopus.

Čo vyšlo dosiaľ „ŽIVOTOM“

Vypredané

č. 2. P. Augustín Pro.	č. 23. Deviatnik k B. Srdcu
„ 3. Svetová kríza	„ 24. O manželstve
„ 4. Blahoslavení milosrdní	„ 25. Katolícky muž
„ 5. Kristus Kráľ	„ 26. Generálna spoveď
„ 6. Sv. Alžbeta	„ 29. Sv. prijímanie
„ 8. Dievčatá, pozor!	„ 30. Mária útočisko
„ 9. Móda a dnešný ženský svet	„ 31. Matka píše dcére
„ 10. Hrdina v rob. obleku	„ 34. Zaopatrovanie
„ 11. Kňaz a ľud	„ 49. Výchova dieťaťa
„ 15. Umučenie Pána	„ 51. Utrpenie v živote katolíka
„ 16. Milostivý rok 1933	„ 52. Nedaj sa!
„ 17. Radosť	„ 53. Boj je spravodlivý
„ 19. Načo sa ešte modlíť	„ 54. Sv. Anton Paduánsky
„ 20. Robotník nepotrebuje náboženstvo	„ 60. Pomôžte nám!
„ 21. Peklo	„ 63. Sv. Ján z Boha
„ 22. Poznáš toto srdce	

Nevypredané

č. 1. Omšová knižočka pre deti (3. vyd.)	č. 28. Kino a film
„ 7. Adventisti	„ 32. Naši biskupi proti komunizmu
„ 12. Mladikom (3. vyd.)	„ 33. Mužovia, na vás je rad
„ 13. Hriech	„ 35. Cirkev a šport
„ 14. Sv. Gerard	„ 36. Garcia Moreno
„ 18. Budete ako Boh	„ 37. Cirkev a štát
„ 27. Katolícka choroba	

č. 38. Matka ust. pomoci (2. vyd.)	č. 63. Vít de Fonigal-land
„ 39. Šťastná rodina	„ 69. Liturgika
„ 40. Neviditeľná ruka	„ 70. Sv. Škapuliar
„ 41. Pokušenie	„ 71. Manželia medzi sebou
„ 42. Prečo neprichádzate?	„ 72. Vianočná pobož. pre deti
„ 43. Telo a mravnosť	„ 73. Spomienky na matku
„ 44.—48. Návštevy veľeb. Sviatosti	„ 74. Jed
„ 50. Pobožnosť krížovej cesty (2. vyd.)	„ 75. Svätý Jozef
„ 55. Kňazský celibát	„ 76. Biela sobota
„ 56. Sv. železničiar	„ 77. Poklad dievčata
„ 57. Z väzenia	„ 78. P. Mária Starohorská
„ 58. Sv. ruženec	„ 80. Pútnic. mesto Topoľčany
„ 59. Dušičková pobožnosť	„ 81. Apoštolka kňaz sobotv.
„ 61. V búrkach mladosti	„ 82. Načo sa spovedať
„ 62. Je pápež neomylný?	„ 83. Na duš. pam.
„ 64. Veľký piatok (2. vyd.)	„ 84. Panna Loret.
„ 65. Zázračná medaila	„ 85. Požehnám domy
„ 66. Smier B. Srdca	„ 86. Snúbenci
„ 67. Sv. Terezička	„ 87. Hviezda I stupňa
	„ 88. Zelený štvrtok

DO KAŽDEJ RODINY KRÁSNE FAREBNÉ OBRAZY :

Božského Srdca v rozmeroch 38×29 cm, s okrajom 47×33 Ks 15.—

Matky ustavičnej pomoci

veľké 54×43 cm, s okrajom 63×48 za Ks 30.—

stredné 38×29 cm, s okrajom 47×33 Ks 15.—

malé 28×17 cm, bez okrajov . . . za Ks 7.50

Sv. Jozefa, malé 28×17, bez okrajov Ks 7.50